

EL

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 07.01.2000
COM(1999)747 τελικό

**ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ**

**Περιφερειακά εργαστήρια “αλιείας”: απολογισμός της δεύτερης φάσης
(1998/1999) και προοπτικές**

**ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ**

Περιφερειακά εργαστήρια “αλιείας”: απολογισμός της δεύτερης φάσης (1998/1999) και προοπτικές

Εισαγωγή

Κατ’εφαρμογή των συμπερασμάτων της ανακοίνωσης για τη θέση σε εφαρμογή νέων εργαλείων της κοινής αλιευτικής πολιτικής (ΚΑΛΠ)¹, η Επιτροπή οργάνωσε το 1997 μια σειρά περιφερειακών εργαστηρίων που αφιερώθηκαν στον προβληματισμό για τη βελτίωση των όρων εκμετάλλευσης ειδικών τύπων αλιείας που συναντώνται σε θαλάσσιες περιφέρειες². Οι συσκέψεις αυτές επέτρεψαν την ανταλλαγή απόψεων μεταξύ αντιπροσώπων των φορέων που εμπλέκονται άμεσα σε κάθε ομάδα τύπων αλιείας: επαγγελματίες του κλάδου, επιστήμονες, υπηρεσίες της Επιτροπής και εθνικές διοικήσεις. Απολογισμός της πρώτης αυτής σειράς συντάχθηκε από την Επιτροπή με τη μορφή ανακοίνωσης³.

Μετά την ανακοίνωση αυτή, το Συμβούλιο ζήτησε από την Επιτροπή να συνεχίσει τη διεξαγωγή των συσκέψεων αυτών και να τις διευρύνει γεωγραφικά και κατόπιν να συντάξει ένα νέο απολογισμό. Ο απολογισμός της δεύτερης αυτής σειράς των συσκέψεων περιλαμβάνεται στο πρώτο μέρος της παρούσας ανακοίνωσης.

Το δεύτερο μέρος της παρούσας ανακοίνωσης προσδιορίζει τα καλύτερα μέσα επέκτασης της εμπειρίας αυτής με την χρήση των μέσων που αποδεδμεύτηκαν από τη μεταρρύθμιση της Συμβουλευτικής Επιτροπής Αλιείας και προτείνει, ήδη από σήμερα, την πραγματοποίηση δύο νέων σειρών συσκέψεων για την περίοδο 2000/2001.

Πρέπει να σημειωθεί ότι, παράλληλα με τη διεξαγωγή των συσκέψεων αυτών, οργανώθηκαν άλλες ανταλλαγές μεταξύ των φορέων της ΚΑΛΠ, είτε στο πλαίσιο της Επιτροπής είτε εκτός αυτής. Η εξέλιξη των ανταλλαγών αυτών δείχνει μία έντονη απαίτηση διαλόγου εκ μέρους του κλάδου. Το τρίτο μέρος που περιλαμβάνεται στην παρούσα ανακοίνωση, εκφράζει την πρόθεση της Επιτροπής να συνεχίσει τον προβληματισμό της όσον αφορά το σύνολο των πρωτοβουλιών που συμβάλλουν στην ικανοποίηση του αιτήματος αυτού.

1. Πρώτο μέρος: απολογισμός της δεύτερης σειράς περιφερειακών εργαστηρίων αλιείας

1-1. Επανάληψη των εργαστηρίων της πρώτης σειράς

Σύμφωνα με τις δεσμεύσεις που αναλήφθηκαν, οργανώθηκε ένα δεύτερο εργαστήριο για κάθε έναν από τους τύπους αλιείας που καλύφθηκαν κατά την πρώτη σειρά των εργαστηρίων.

¹ COM(1993)664 τελικό.

² Ο όρος «περιφερειακός» αποτέλεσε πηγή σύγχυσης. Ορισμένοι τον χρησιμοποιούν σε σχέση με διοικητικές περιφέρειες είτε εδαφικές υποδιαιρέσεις της επικράτειας των κρατών μελών. Τα περιφερειακά εργαστήρια έχουν αντιθέτως σχέση με θαλάσσιες περιφέρειες που προκύπτουν από την διάκριση των θαλασσών ή ωκεανών για σκοπούς αλιευτικής διαχείρισης: επί παραδείγματι, η Βόρειος Θάλασσα, η Βαλτική ή η Μεσόγειος Θάλασσα.

³ COM(1998)145 τελικό.

A. Εργαστήριο σχετικά με τους τύπους αλιείας της Βαλτικής (26-27 Αυγούστου 1998)

Το εργαστήριο αφιερώθηκε εν πρώτοις στον προβληματισμό σχετικά με την μακροπρόθεσμη διαχείριση του μπακαλιάρου, παρά το γεγονός ότι συζητήθηκε επίσης η αλιεία της ρέγγας και της σαρδελορέγγας, σε συνδυασμό με αυτό που συμφωνήθηκε να αποκαλείται πρόγραμμα δράσης «Βαλτική 21»⁴. Ο προβληματισμός αυτός αναπτύχθηκε με βάση ένα έγγραφο εργασίας που συντάχθηκε από τις υπηρεσίες της ΓΔ Αλιείας, έγγραφο που εξετάζει τις συνέπειες που προκύπτουν από διάφορες στρατηγικές. Η συζήτηση αποδείχθηκε πολύ θετική επιτρέποντας την καλύτερη προετοιμασία της σύσκεψης της Επιτροπής Αλιείας της Βαλτικής του Σεπτεμβρίου του 1998 και την προετοιμασία της μεταγενέστερης υιοθέτησης, το 1999, μιας μεσοπρόθεσμης και μακροπρόθεσμης στρατηγικής σύμφωνα με την προληπτική προσέγγιση.

Το εργαστήριο επέτρεψε εξάλλου την εξέταση των ελέγχων στη Βαλτική και έδειξε ότι το πρώτο εμπόδιο στην ενσωμάτωση της οικονομικής πτυχής ήταν η μη διάθεση επαρκών δεδομένων.

B. Εργαστήριο αλιείας πλατυψάρων της Βορείου Θάλασσας (28-29 Απριλίου 1998)

Επικεντρωμένες εκ νέου στα αποθέματα καλκανιού και γλώσσας, οι συζητήσεις μεταξύ επιστημόνων και μη επιστημόνων αφιερώθηκαν στη «συγκέντρωση καλκανιών», στις σχετικές επιστημονικές αιτιολογήσεις και στην επίπτωσή της λαμβανομένων υπόψη των διαφορών στις διαγνώσεις των ερευνητών. Σε βιολογικό επίπεδο, αμφισβητήθηκε από πολλούς συμμετέχοντες το βάσιμο των γεωγραφικών ορίων που χρησιμοποιούνται σήμερα για τη διαχείριση των διαφόρων ποσοτώσεων.

Οι οικονομικές θεωρήσεις επέτρεψαν τη συζήτηση των ενδεχόμενων συμβιβασμών μεταξύ της βραχυπρόθεσμης ή της μακροπρόθεσμης επιλογής, έναντι της διατήρησης των θέσεων απασχόλησης ή της αποδοτικότητας των επιχειρήσεων. Συζητήθηκε επίσης το συμβιβάσιμο των μέτρων που θεσπίστηκαν αφενός για τη γλώσσα και αφετέρου για το καλκάνι. Οι συζητήσεις επέτρεψαν την εμβάθυνση του θέματος των απορρίψεων, και κυρίως των δυνατοτήτων μείωσης ορισμένων μορφών τους με απαγόρευση της αλιείας σε ορισμένες περιοχές ή με την ανάπτυξη ανταλλαγών ποσοτώσεων μεταξύ κρατών μελών, ή ακόμη με μεγαλύτερη χρήση ευελιξίας μεταξύ των ετών. Η ανάπτυξη των δυνατοτήτων των πολυετών στρατηγικών επικεντρώθηκε στον καθορισμό της θνησιμότητας ανά τύπο αλιείας αναφοράς και στον τρόπο της καλύτερης εκμετάλλευσης των νεοεισερχομένων στο αλιεύσιμο απόθεμα ψαριών. Υπογραμμίστηκε τέλος η σημασία μιας συνδυασμένης διαχείρισης των αλιευμάτων και της αλιευτικής προσπάθειας.

⁴

Οι παράκτιες χώρες της Βαλτικής Θάλασσας υιοθέτησαν μια στρατηγική που αποσκοπεί να δώσει μια αποτελεσματική συνέχεια στη Δήλωση του Ρίο του 1992 σε συνδυασμό με το πρόγραμμα δράσης 21. Η πρωτοβουλία αυτή καλύπτει ένα πολύ ευρύτερο πλαίσιο από τη διαχείριση της αλιείας, με σημαντικές ιδίως πτυχές στον τομέα του περιβάλλοντος. Η πτυχή της αλιείας αποτελεί στην πράξη αντικείμενο διαχείρισης της Επιτροπής Αλιείας της Βαλτικής που εξασφαλίζει κατά τον τρόπο αυτό το σημείο σύνδεσης με την ΚΑΛΠ.

Γ. Εργαστήριο σχετικά με τα μικρά πελαγικά ψάρια της περιφέρειας ΙΙ (2-3 Σεπτεμβρίου 1998)

Το εργαστήριο αυτό επέτρεψε την εξέταση ενός συνόλου πελαγικών πόρων και ιδίως των αποθεμάτων ρέγγας, σκουμπριού και σαφριδιού της περιφέρειας ΙΙ. Η επίπτωση του σχεδίου ανάγκης που θεσπίστηκε για την ρέγγα της Βορείου Θαλάσσης, η ανάγκη παράτασής του, οι σχέσεις με τη θέση σε εφαρμογή μιας προληπτικής προσέγγισης αποτέλεσαν αντικείμενο λεπτομερών συζητήσεων. Με βάση προσομοιώσεις, κατέστη ειδικότερα δυνατή η ανάλυση των συνεπειών των διαφόρων στρατηγικών διαχείρισης, επιζητώντας κατά προτεραιότητα τη σταθεροποίηση, ανάλογα με την περίπτωση, των ετήσιων ΤΑC, των ποσοστών εκμετάλλευσης ή της βιομάζας. Κατέστη δυνατή η ανάλυση της εμβέλειας των μέτρων ελέγχου της αλιευτικής προσπάθειας στο ειδικό πλαίσιο της αλιείας μικρών πελαγικών ψαριών. Η συζήτηση σχετικά με τον έλεγχο επικεντρώθηκε τέλος στο πρόβλημα των απατηλών δηλώσεων όσον αφορά την προέλευση των αλιευμάτων, σε συνδυασμό ιδίως με τη μελλοντική θέση σε εφαρμογή του ελέγχου του στίγματος μέσω δορυφόρου και στο πλαίσιο των σχέσεων με τις τρίτες χώρες.

Δ. Εργαστήριο βενθοπελαγικής αλιείας⁵ της Κελτικής Θάλασσας (3-4 Μαρτίου 1999)

Η συζήτηση μεταξύ επιστημόνων και επαγγελματιών του κλάδου επικεντρώθηκε στους μπακαλιάρους merluccius merluccius και gadus morhua καθώς και στην πεσκαντρίτσα. Η κατάσταση του αποθέματος του μπακαλιάρου merluccius merluccius θεωρήθηκε ανησυχητική από το σύνολο των συμμετεχόντων και ιδίως από τους επαγγελματίες του κλάδου. Δόθηκε έμφαση στην επίπτωση της αλιείας μικρών ιχθυδίων, ιδίως στον Κόλπο της Gascogne, για την οποία μια νέα σύσκεψη με τους αλιείς θα επέτρεπε την καλύτερη εξέταση της κατάστασης και των ενδεχόμενων λύσεων.

Η διεύρυνση της συζήτησης στην οικονομία ήταν δύσκολη, λόγω απουσίας ειδικευμένου οικονομολόγου. Ωστόσο όμως, μια ανταλλαγή απόψεων για την εξέλιξη των τιμών έδειξε την σημασία της διάθεσης δεδομένων σχετικά με τα μεγέθη καθώς και τους αριθμούς ατόμων ανά είδος για τις πεσκαντρίτσες. Υπογραμμίστηκε επίσης η σημασία των εισαγωγών σε ορισμένα κράτη μέλη καθώς και η απουσία χρησίμων δεδομένων σχετικά με τις εισαγωγές αυτές.

Η συζήτηση για τον έλεγχο έδειξε την αναγνώριση της επιτευχθείσας προόδου, αλλά επίσης και τις ανησυχίες ως προς το γεγονός ότι η πρόοδος αυτή στην Κελτική Θάλασσα θα μπορούσε να ανατραπεί από την άσκηση κακών πρακτικών σε άλλους τομείς (π.χ. Κόλπος της Gascogne). Πρέπει να σημειωθεί το έντονο αίτημα των επαγγελματιών του κλάδου προκειμένου να προσπαθήσουν οι υπηρεσίες ελέγχου να ελαχιστοποιήσουν οποιαδήποτε περιττή διαταραχή των αλιευτικών δραστηριοτήτων. Πρέπει να σημειωθεί επίσης ότι οι πρακτικές ελέγχου είναι πολύ ετερογενείς στα διάφορα κράτη μέλη.

Οι συζητήσεις για την αλιεία που έχει στόχο πολλά είδη παρουσίασε ότι τα προβλήματα ήταν περισσότερο πολύπλοκα από ό,τι αναμενόταν, ιδίως στη Βαλτική

⁵ Οκτώ κράτη μέλη ασκούν αλιευτικές δραστηριότητες στην περιφέρεια αυτή. Προσκλήθηκαν αντιπρόσωποι όλων των κρατών μελών. Ένα μόνο δεν μπόρεσε να αντιπροσωπευθεί, για το οποίο, ωστόσο, η Κελτική Θάλασσα δεν παρουσιάζει εξάλλου ενδιαφέρον.

Θάλασσα και στη Βόρειο Θάλασσα, ή για τους πελαγικούς τύπους αλιείας⁶. Υφίστανται σημαντικές αποκλίσεις ως προς τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν.

Αντίθετα από ό,τι συνέβη στα άλλα εργαστήρια, η συζήτηση για τις πολυετείς στρατηγικές δεν ήταν πολύ πλούσια. Το θέμα είναι νέο για τη ζώνη αυτή και η πολυειδική διάσταση της αλιείας μπορεί ακόμη να το καθιστά δυσκολότερο.

E. Εργαστήρια τονοειδών των τροπικών θαλασσών (3 Ιουλίου 1998)

Ενώ το πρώτο εργαστήριο που πραγματοποιήθηκε το 1997 επέτρεψε την ανάλυση του γενικού προβληματισμού, εκείνο που πραγματοποιήθηκε το 1998 επικεντρώθηκε στη θέση σε εφαρμογή της διάκρισης σε περιοχές του κόλπου της Γουϊνέας που αποβλέπει στη μείωση των αλιευμάτων ιχθυδίων⁷. Ο απολογισμός κρίθηκε θετικός από το σύνολο των συμμετεχόντων, έστω και αν υφίστανται διαφορές, κυρίως ως προς τη ζώνη που πρέπει να συμπεριληφθεί στην διάκριση των περιοχών. Η κυριότερη δυσκολία συνδέεται με το γεγονός ότι το μέτρο δεν εφαρμόζοταν στα σκάφη τρίτων μη κοινοτικών χωρών. Η προτεραιότητα για το μέλλον θα πρέπει συνεπώς να είναι η υιοθέτηση παρόμοιων μέτρων στο πλαίσιο της Επιτροπής Τονοειδών του Ατλαντικού (ICCAT).

1-2. Γεωγραφική διεύρυνση: αλιεία σαρδέλας της Ιβηρικής

Ένα εργαστήριο αφιερώθηκε στην αλιεία της σαρδέλας του Ατλαντικού κατά μήκος της Ιβηρικής Χερσονήσου. Ο τύπος αυτός αλιείας παρουσιάζει ένα ιδιαίτερα λεπτό πρόβλημα. Είναι πολύ σημαντικός για τα δυο ενδιαφερόμενα κράτη μέλη (Ισπανία και Πορτογαλία). Είναι επίσης κρίσιμης σημασίας για την Πορτογαλία. Δεν έχει αποτελέσει, μέχρι σήμερα, αντικείμενο μέτρων κοινοτικής διαχείρισης γιατί εθεωρείτο μέχρι σήμερα ότι δεν χρειαζόταν ενεργό διαχείριση. Το απόθεμα εθεωρείτο όντως ότι βρισκόταν σε καλή κατάσταση και τα εθνικά μέτρα εθεωρούντο επαρκή. Ωστόσο, από το 1996, η C.I.E.M. εκφράζει δυσοίωνες απόψεις ως προς την κατάσταση και την εξέλιξη του πόρου. Τα συμπεράσματά της αποτέλεσαν αντικείμενο συζητήσεων μεταξύ της Επιτροπής και των ενδιαφερομένων κρατών μελών που είχαν ως αποτέλεσμα την ενίσχυση των εθνικών μέτρων.

Απομένει να γίνει γνωστό εάν τα εθνικά μέτρα είναι επαρκή ή θα έπρεπε να ληφθούν συμπληρωματικά κοινοτικά μέτρα. Το πρόβλημα κατέστη ιδιαίτερα δύσκολο για διάφορους λόγους. Οι επιστημονικές διαγνώσεις έδειξαν έντονες διακυμάνσεις από το ένα έτος στο άλλο. Έντονες διαφωνίες μεταξύ των εμπειρογνομόνων προκάλεσαν προβλήματα στην επιστημονική κοινότητα. Ανάλογα με τους τομείς, και ιδίως ανάλογα με την εξέταση της βόρειας ακτής της Ιβηρικής Χερσονήσου, αφενός, ή του δυτικού ή νότιου τομέα, αφετέρου, η απόδοση αλιείας παρουσίασε αντικρουόμενες εξελίξεις. Οι επαγγελματίες του κλάδου που

⁶ Οι συζητήσεις μπόρεσαν ωστόσο να επικεντρωθούν στα προβλήματα που αναγνωρίστηκαν ως μείζονος σημασίας:

- παρεμπόδιοντα αλιεύματα στην αλιεία της καρβίδας, παρεμπόδιοντα αλιεύματα πεσκαντρίτσας στην αλιεία της ζαγκέτας
- συνέπειες της εξάρτησης ορισμένων ποσοτώσεων (βλ. γλώσσα), ύπαρξη ελάχιστων ποσοτώσεων για ορισμένα είδη.

Στο πρώτο σημείο, αναμένονται, στις αρχές του 2000, βελτιώσεις της εφαρμογής των νέων τεχνικών μέτρων που αποφασίστηκαν το 1998, αφενός, καθώς και της βελτίωσης περισσότερο επιλεκτικών αλιευτικών εργαλείων αφετέρου.

⁷ Οι κοινοτικοί εφοπλιστές αποδέχτηκαν σε εθελοντική βάση να μην ασκούν δραστηριότητες αλιείας κάτω από πλωτά αντικείμενα κατά τη διάρκεια τριμήνου περιόδου κατά την οποία είναι μεγαλύτερη η αφθονία ιχθυδίων.

δεν είχαν αισθητή πτώση της απόδοσής τους, δεν αποδέχονται τις επιστημονικές διαγνώσεις σχετικά με την παγκόσμια σπανιότητα του πόρου. Εξάλλου, δεν υφίσταται στον τύπο αυτό αλιείας πρακτική κοινοτικής διαχείρισης.

Το εργαστήριο που πραγματοποιήθηκε στα τέλη του 1998, χρησίμευσε κυρίως για την θέση των βάσεων της συνέχισης του διαλόγου. Οι ανταλλαγές των απόψεων μεταξύ επιστημόνων και επαγγελματιών, με την υπερπήδηση των εθνικών διαχωρισμών, ήταν ιδιαίτερα χρήσιμη, το ίδιο δε και η συζήτηση σχετικά με τα όρια και τα πλεονεκτήματα των διαφόρων εργαλείων διαχείρισης. Δεδομένου ότι έχει προκηρυχθεί μελέτη από την Επιτροπή για τη διενέργεια βιοοικονομικής προσομοίωσης των συνεπειών των διαφόρων υποθέσεων που παρουσιάζουν τις διάφορες προσεγγίσεις της διαχείρισης, αποφασίστηκε η πραγματοποίηση νέας σύσκεψης μετά τη διάθεση των αποτελεσμάτων της μελέτης.

1-3. Επιτυχίες και δυσκολίες

A. Θετικά στοιχεία

Οι επαγγελματίες του κλάδου επιβεβαίωσαν το έντονο ενδιαφέρον τους για τον τύπο αυτό συσκέψεων, από τις οποίες προκύπτουν ορισμένα θετικά σημεία που έχουν ήδη προκύψει από τις προηγούμενες συσκέψεις.

Για την Επιτροπή, τα περιφερειακά εργαστήρια προσφέρουν μίαν αναντικατάστατη ευκαιρία άμεσης εκτίμησης της κατάστασης των διαφόρων τύπων αλιείας, αξιολόγησης των επιτυχιών ή αποτυχιών των διαφόρων μέτρων διαχείρισης, ενημέρωσης σχετικά με τις προσδοκίες ή τις ανησυχίες των ενδιαφερομένων επαγγελματιών καθώς και των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι εθνικές διοικήσεις που διαχειρίζονται καθημερινά την θέση σε εφαρμογή των μέτρων που αποφασίζονται στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ. Οι γνώσεις που αποκτώνται κατά τον τρόπο αυτό είναι πολύ μεγάλης σημασίας, δεδομένου ότι επιτρέπουν την καλύτερη κατανόηση, σε όλες τις διαστάσεις τους, των δυσκολιών εφαρμογής της ΚΑΛΠ.

Από την πλευρά των επαγγελματιών του κλάδου, ο αντίκτυπος των συσκέψεων αυτών ήταν πολύ ευνοϊκός, παρά το γεγονός ότι συνεχίζουν να υφίστανται ακόμη ορισμένες δυσκολίες, οι οποίες θα αναλυθούν αργότερα.

Μπορούμε να πιστεύουμε ότι μια καλύτερη κατανόηση των μέτρων διαχείρισης και της εφαρμογής τους επιτόπου θα οδηγήσει στην θέση σε εφαρμογή αποτελεσματικότερων διαδικασιών διαχείρισης. Σημειώθηκε πρόοδος προς την κατεύθυνση αυτή όσον αφορά τους πόρους που αφορούν τα περιφερειακά εργαστήρια (βλ. καλκάνι και ρέγγα της Βορείου Θαλάσσης, ατλαντοσκανδιναβική ρέγγα, σκουμπρί του Βορείου Ατλαντικού και τύπους αλιείας της Βαλτικής). Η πρόοδος αυτή συμβάλλει στην καλύτερη κατανόηση των στρατηγικών πολυετούς διαχείρισης και στην υιοθέτηση μιας προληπτικής προσέγγισης. Κανένας δεν αμφιβάλλει ότι η πρόοδος αυτή οφείλεται, τουλάχιστον εν μέρει, στα περιφερειακά εργαστήρια.

Πέραν του οφέλους που είχε κάθε συμμετέχων, τα εργαστήρια επίσης επιβεβαίωσαν το ενδιαφέρον των ανταλλαγών μεταξύ των διαφόρων ομάδων. Η ανάγκη συμμετοχής όλων των ενδιαφερομένων μερών στην κοινοτική αλιεία κατέστη εμφανής.

Η συμμετοχή εμπειρογνομόνων των ενδιαφερομένων εθνικών διοικήσεων επιβεβαιώθηκε ότι είναι αναγκαία. Η ΚΑΛΠ μπορεί να τεθεί σε εφαρμογή μόνον εφόσον οι αποφάσεις που λαμβάνονται σε κοινοτικό επίπεδο, έχουν ως συνέχεια

διατάξεις εθνικού επιπέδου, οι οποίες, προκειμένου να είναι αποτελεσματικές, πρέπει να αποκτήσουν την εμπιστοσύνη του συνόλου των ενδιαφερομένων κρατών μελών. Το θέμα του ελέγχου αποτέλεσε μερικές φορές ιδίως αντικείμενο εκτενέστερων συζητήσεων σε συνδυασμό με το γεγονός ότι, από το 1998, το θέμα αυτό έλαβε μια νέα ώθηση.

Στο πρακτικό επίπεδο, υπήρξαν προσαρμογές σε σχέση με τις πρώτες συσκέψεις: συγκέντρωση των συζητήσεων σε δύο μισές ημέρες, περιορισμός του αριθμού των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης. Οι τροποποιήσεις αυτές αποδείχθηκαν θετικές, ιδίως όσον αφορά τον περιορισμό των θεμάτων που έχουν ήδη συζητηθεί σε προηγούμενο εργαστήριο, προκειμένου να μην προκαλείται το αίσθημα της επανάληψης.

B. Δυσκολίες

Προηγούμενες δυσκολίες που δεν υπερνικήθηκαν πλήρως

Η παιδαγωγική διάσταση των συζητήσεων είναι προφανής, αλλά ήταν μερικές φορές δύσκολο, παρά την προσεκτικότερη προετοιμασία των εργαστηρίων, να κινητοποιηθούν εμπειρογνώμονες κατάλληλοι για το σκοπό αυτό.

Η έλλειψη οικονομολόγων, η οποία είναι αυξημένη σε σχέση με το 1997, πρέπει να αντιμετωπιστεί. Είναι γεγονός ότι υπάρχει μεγάλη ζήτηση των εμπειρογνομόνων αυτών από τις οργανώσεις που έχουν σχέση με τη θέση σε εφαρμογή της ΚΑΛΠ, όπως είναι η Διεθνής Επιτροπή για την Εκμετάλλευση των Θαλασσών (CIEM) ή η Επιστημονική, Τεχνική και Οικονομική Επιτροπή Αλιείας (CSTEP).

Δυσκολίες που δημιουργήθηκαν από την επανάληψη των εργασιών

- Παρά τις προσπάθειες που έγιναν προκειμένου να αποφευχθεί, τα δεύτερα εργαστήρια που οργανώθηκαν για τον ίδιο τύπο αλιείας προκάλεσαν μερικές φορές την επανάληψη συζητήσεων, είτε λόγω του ότι ορισμένοι συμμετέχοντες ήταν νέοι είτε λόγω του ότι η θέση ή οι θέσεις δεν είχαν εξελιχθεί επαρκώς μεταξύ των δυο εργαστηρίων.
- Ο αυθόρμητος χαρακτήρας των παρεμβάσεων των πρώτων εργαστηρίων αμβλύνηκε κατά τη διάρκεια των δεύτερων εργαστηρίων με κίνδυνο την τυποποίηση των θέσεων.
- Οι πρώτες συζητήσεις, λόγω του ολοκληρωμένου και καινοτόμου χαρακτήρα τους, δημιούργησαν την ελπίδα στους συμμετέχοντες ότι θα επηρέαζαν περισσότερο άμεσα τη διαδικασία λήψης αποφάσεων. Η ελπίδα αυτή διαβρώθηκε κατά τη διάρκεια της δεύτερης σύσκεψης.
- Αντιθέτως, δημιουργήθηκε μια ορισμένη απογοήτευση, δεδομένου ότι οι συμμετέχοντες πίστεψαν ότι οι συσκέψεις αυτές δεν μπορούσαν να έχουν επίδραση στη διαδικασία λήψης αποφάσεων της Κοινότητας. Μια απάντηση στο θέμα αυτό θα μπορούσε να βρεθεί στο μέλλον με την δημιουργία σχέσεων μεταξύ των εργαστηρίων αυτών και της Συμβουλευτικής Επιτροπής, όπου η διαδικασία διαβούλευσης του κλάδου από την Επιτροπή έχει περισσότερο τυπικό χαρακτήρα.

Ο κίνδυνος φθοράς είναι διαφορετικός ανάλογα με τα θέματα. Έτσι, τα εργαστήρια σχετικά με τα «τονοειδή των τροπικών», τύπου αλιείας που βρίσκεται σε ραγδαία εξέλιξη, δεν γνώρισαν τις δυσκολίες που αναφέρθηκαν ανωτέρω.

2. Δεύτερο μέρος: η συνέχεια που εξετάζεται να δοθεί

2.1. Υπενθύμιση των αναγκών και των διαθέσιμων μέσων

A. Ανάγκη καλύτερης επικοινωνίας

Παρά την πρόοδο που πραγματοποιήθηκε όσον αφορά την επικοινωνία με τους ενδιαφερόμενους φορείς, παραμένει πάντοτε έντονο το αίτημα της προσέγγισης της ΚΑΛΠ με το σύνολο των φορέων. Η προσέγγιση αυτή θα μπορούσε να επιτευχθεί με την τήρηση των ακόλουθων όρων:

- καλύτερη μέτρηση του τρόπου εφαρμογής των διαφόρων υφιστάμενων ή μελετώμενων εργαλείων διαχείρισης στους διάφορους τύπους αλιείας.
- θέσπιση σαφών κανόνων άσκησης της ΚΑΛΠ κατ'εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας. Η εφαρμογή αυτή πρέπει να γίνει αντιληπτή από όλους και να είναι κοινή.
- καλύτερη συνεκτίμηση, εκ μέρους των επαγγελματιών του κλάδου, του οικουμενικού πλαισίου της ΚΑΛΠ, ώστε πέραν της νόμιμης υπεράσπισης των ιδιαίτερων συμφερόντων, κάθε ομάδα να αποδεχθεί τα δικαιώματα των άλλων ομάδων και τα όρια που επιβάλλει η φύση.
- ορθή εκτίμηση των επιστημονικών γνώμων εκ μέρους του κλάδου, αλλά επίσης και καλύτερος συνυπολογισμός, εκ μέρους των επιστημονικών κύκλων, των συνεισφορών και των κριτικών που διατυπώνουν οι επαγγελματίες του κλάδου. Οι επιστήμονες πρέπει να προσπαθήσει να κατανοήσουν καλύτερα τον προβληματισμό όσον αφορά την αλιεία σε όλες τις διαστάσεις της, συμπεριλαμβανομένης και της οικονομικής, αναπτύσσοντας μια πολυεπιστημονική προσέγγιση.

B. Σκέψεις με αντικείμενο την εξέλιξη του πλαισίου της ΚΑΛΠ

Η ΚΑΛΠ διαπνέεται από αρχές οργανωμένης διαχείρισης σε έναν ομοιόμορφο χώρο (ΤΑC), ασκούμενη ακολουθώντας μια συγκεντρωτική διαδικασία λήψης αποφάσεων σε ετήσια βάση (ΤΑC και καθεστώτα τιμών). Η δοκιμασμένη αυτή προσέγγιση παραμένει αξιόπιστη και χρησιμοποιείται σε μεγάλο βαθμό, αλλά έχει τα όριά της που υπόκεινται σε κριτική. Η κριτική αυτή δεν πρέπει να παραμένει χωρίς απάντηση. Είναι επί παραδείγματι δυνατό να συνεκτιμάται καλύτερα ο ιδιάζων χαρακτήρας ορισμένων τύπων αλιείας πολλώ μάλλον επειδή το πεδίο της ΚΑΛΠ έχει επεκταθεί γεωγραφικά από το 1983 και μετά. Θα ήταν επιθυμητό επί παραδείγματι, όπως το συνιστούσε ήδη η έκθεση για το 1991⁸ σχετικά με την ΚΑΛΠ, να υιοθετηθεί ένα πολυετές πλαίσιο για ορισμένες αποφάσεις διατήρησης των πόρων (ΤΑC), όπως έχει ήδη γίνει για ορισμένα διαρθρωτικά μέτρα (ΠΠΠ) κατά τρόπο ώστε να εναρμονιστούν ορισμένα μέτρα διαχείρισης. Αντιθέτως, θα έπρεπε επίσης να καταστεί

⁸ Έκθεση 1991 της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για την κοινή αλιευτική πολιτική (SEC(91)2288 τελικό).

δυνατή η λήψη κατεπειγόντων μέτρων σύμφωνα με απλοποιημένες διαδικασίες όταν απαιτείται από τις περιστάσεις (βλ. απαγόρευση/άδεια τύπων αλιείας που βρίσκονται σε κατάσταση κρίσης).

Γ. Σχέσεις με το σχέδιο δράσης όσον αφορά τον έλεγχο

Στην ανακοίνωσή της του 1998⁹, η Επιτροπή εξηγούσε την εξέλιξη του ελέγχου της ΚΑΛΠ υπογραμμίζοντας την αξίωση των επαγγελματιών για μια ισότιμη και διαφανή εφαρμογή των μέτρων ελέγχου και για την ανάγκη αυξημένης συνεργασίας μεταξύ των αρμοδίων υπηρεσιών. Τα ζητήματα αυτά βρίσκονται στο επίκεντρο των θεμάτων που συζητούνται στο πλαίσιο των περιφερειακών εργαστηρίων αλιείας.

Την ανωτέρω ανακοίνωση ακολούθησε απόφαση του Συμβουλίου, τον Νοέμβριο του 1998, που περιελάμβανε σχέδιο δράσης¹⁰ για την περίοδο 1998/2000. Στο εν λόγω σχέδιο δράσης προβλέπονται συσκέψεις συντονισμού μεταξύ των κρατών μελών για τη βελτίωση της επικοινωνίας όσον αφορά ορισμένους ευαίσθητους τύπους αλιείας: αλιεία τονοειδών στον Ατλαντικό και στη Μεσόγειο, βενθοπελαγική αλιεία στις περιοχές ICES VII και VIII, αλιεία προσφυγακιού. Είναι δυνατή μια προσέγγιση μεταξύ των επαφών αυτών και εκείνων που αναπτύχθηκαν από τα περιφερειακά εργαστήρια, ακόμη και αν το αντικείμενό τους είναι διαφορετικό. Οι δύο αυτοί τύποι συσκέψεων αποδεικνύονται άρα χρήσιμοι και συμπληρωματικοί.

Δ. Χρήση των μέσων που αποδεσμεύθηκαν από τη μεταρρύθμιση της Συμβουλευτικής Επιτροπής

Η Επιτροπή θέσπισε πρόσφατα μια σειρά μέτρων που αποσκοπούν στην ενίσχυση του διαλόγου με τους κύκλους που ενδιαφέρει η ΚΑΛΠ. Τα μέτρα αυτά, τα οποία περιγράφονται σε σχέδιο δράσης¹¹, προβλέπουν κυρίως τη μεταρρύθμιση της Συμβουλευτικής Επιτροπής Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας με σκοπό την εμβάθυνση των σχέσεων με τον αλιευτικό κλάδο και την διεύρυνσή τους με συνεταριστικά κινήματα που έχουν σχέση με την επίπτωση της ΚΑΛΠ στην κατανάλωση, στο περιβάλλον και στην ανάπτυξη.

Η Επιτροπή εξέδωσε, στις 14 Ιουλίου 1999, απόφαση¹² με την οποία ανανεώνονται τα μέλη της Συμβουλευτικής Επιτροπής σύμφωνα με όσα προβλέπονται στο σχέδιο δράσης.

Τα μέσα λειτουργίας και γραμματείας της εν λόγω επιτροπής βελτιώθηκαν προκειμένου να ληφθεί υπόψη η αύξηση της δραστηριότητάς της που προβλέπεται από τη μεταρρύθμιση.

Η νέα διάρθρωση και οι νέοι κανόνες λειτουργίας της Συμβουλευτικής Επιτροπής αναμένεται να της επιτρέψουν να εντάξει τα περιφερειακά εργαστήρια στις νέες ομάδες εργασίας της διατηρώντας τον βασικό ρόλο που διαδραματίζουν οι εμπειρογνώμονες των κρατών μελών στην δραστηριοποίηση των εργαστηρίων αυτών.

⁹ COM(1998)92 τελικό.

¹⁰ SEC(1988)499 τελικό.

¹¹ Σχέδιο δράσης για την ενίσχυση του διαλόγου με τον κλάδο της αλιείας και τους ενδιαφερόμενους φορείς της κοινής αλιευτικής πολιτικής (XIV/859/99).

¹² Απόφαση 1999/478/EK της Επιτροπής της 14ης Ιουλίου 1999 για την ανανέωση της Συμβουλευτικής Επιτροπής Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας (EE L 187/70).

Ο μηχανισμός που δημιουργήθηκε από τη Συμβουλευτική Επιτροπή και τις ομάδες εργασίας της πρέπει να αποτελέσει προνομιούχο εργαλείο προώθησης, σε κοινοτική κλίμακα, των ανταλλαγών μεταξύ των επιστημόνων και των εκπροσώπων των επαγγελματιών του κλάδου. Θα πρέπει επίσης να επιτρέψει να δοθούν απαντήσεις στις ερωτήσεις που τίθενται από άλλες ομάδες συμφερόντων, όπως είναι οι καταναλωτές και οι περιβαλλοντολόγοι, ως προς τις επιπτώσεις ΚΑΛΠ. Ο διευρυμένος αυτός διάλογος θα πρέπει να θεμελιώσει τα συμπεράσματά του σε μια ορθολογική προσέγγιση που θα στηρίζεται σε επιστημονικές αναλύσεις. Οι συσκέψεις των ομάδων εργασίας που προβλέπονται από τη μεταρρύθμιση της Συμβουλευτικής Επιτροπής θα επιτρέψουν ανταλλαγές απόψεων που θα στηρίζονται στην ανάλυση συγκεκριμένων προβλημάτων με τη σύγκριση, σε κάθε περίπτωση, των επιστημονικών γνώμων με την εμπειρία των επαγγελματιών του κλάδου.

Η νέα οργάνωση της Συμβουλευτικής Επιτροπής θα αποτελέσει επίσης ένα ισχυρό εργαλείο ανταλλαγών μεταξύ των διαφόρων απόψεων των επαγγελματιών. Θα διευκολύνει την ανάδειξη κοινών θέσεων στους κόλπους των ευρωπαϊκών οργανώσεων με την υπέρβαση των εσωτερικών θέσεων κάθε ομάδας, πρόβλημα που δεν μπόρεσε να το επιλύσει η προηγούμενη επιτροπή. Η κοινοτική διαδικασία λήψης αποφάσεων θα ωφεληθεί ιδίως όσον αφορά τα μέτρα διατήρησης.

Το ετήσιο πρόγραμμα εργασίας των συσκέψεων της Συμβουλευτικής Επιτροπής και των ομάδων εργασίας της θα πρέπει να αποφασιστεί πριν το τέλος του 1999. Το πρόγραμμα αυτό θα πρέπει να λάβει υπόψη τον προγραμματισμό μελλοντικών περιφερειακών εργαστηρίων.

2.2. Συνέχεια που πρέπει να δοθεί για την περίοδο 2000/2001

Τα περιφερειακά εργαστήρια, στα οποία συμμετέχουν εμπειρογνώμονες των εθνικών διοικήσεων, παραμένουν αναγκαία προκειμένου να εξεταστεί η κατάσταση συγκεκριμένων τύπων αλιείας και οι μεσοπρόθεσμες προοπτικές διαχείρισης των τύπων αυτών αλιείας. Τα εργαστήρια αυτά θα πρέπει να καταρτίσουν ή να ενημερώσουν πλήρεις απολογισμούς (από το βιολογικό μέχρι το κοινωνικο-οικονομικό επίπεδο) σε μια μεσοπρόθεσμη ή μακροπρόθεσμη προοπτική (ανεξάρτητα από τους ετήσιους μηχανισμούς λήψης αποφάσεων) λαμβάνοντας υπόψη τα οφέλη που απέφερε η εφαρμογή της ΚΑΛΠ στους τύπους αυτούς αλιείας καθώς και τις δυσκολίες που αντιμετωπίστηκαν. Θα πρέπει να συνεχίσουν να τροφοδοτούν τον προβληματισμό σχετικά με αυτά που θα μπορούσαν να προσθέσουν οι νέες προσεγγίσεις, επί παραδείγματι οι πολυετείς στρατηγικές, η προληπτική προσέγγιση ή μια καλύτερη συνεκτίμηση των τύπων αλιείας που αφορούν πολλά είδη.

A. Τα εργαστήρια του 2000

Ο αριθμός των εργαστηρίων που θα είναι δυνατός για το 2000 περιορίζεται από προβλήματα επιμελητείας που υποχρεώνουν να γίνει επιλογή. Έτσι, δεν είναι επιθυμητό να καλυφθούν εκ νέου, κατά το 2000, οι τύποι αλιείας που εξετάστηκαν ήδη τα προηγούμενα έτη και για τους οποίους εκδηλώνεται μειωμένο ενδιαφέρον. Αντιθέτως, πρέπει να εξεταστούν νέοι τύποι αλιείας, για τους οποίους εκδηλώνεται ζήτηση. Απομένει τέλος δυνατή η διεύρυνση ορισμένων εργαστηρίων σε γεωγραφικές ζώνες που δεν έχουν εξεταστεί μέχρι σήμερα, προκειμένου είτε να ληφθεί υπόψη το σύνολο της αλιευτικής ζώνης ενός αποθέματος είτε να καλυφθεί το σύνολο των αλιευτικών ζωνών συγκεκριμένων στόλων. Για το έτος 2000, τα προτεινόμενα εργαστήρια είναι τα εξής:

1. Συνέχιση προηγούμενων εργασιών εργαστηρίων

- Σαρδέλα «Ιβηρικής Ατλαντικού» (δεύτερο εργαστήριο/πρώτο τρίμηνο): συνέχιση μιας νέας αξιολόγησης του αποθέματος από την ACFM, της οποίας η γνώμη για την κατάσταση του αποθέματος βελτιώθηκε, και ενόψει των αποτελεσμάτων της μελέτης για τις βιοοικονομικές επιπτώσεις του σχεδίου διαχείρισης του τύπου αυτού αλιείας (βλ. σημείο 2 ανωτέρω). Ένα νέο εργαστήριο θα επιτρέψει τον καλύτερο καθορισμό των μέτρων που πρέπει να ληφθούν.
- Τονοειδή των τροπικών (τρίτο εργαστήριο/δεύτερο τρίμηνο). Το εργαστήριο θα ασχοληθεί με δύο σημαντικά θέματα: α) τις δυνατότητες επαναδιάταξης των στόλων στον Ειρηνικό, ιδίως στον κεντρικό δυτικό Ειρηνικό, γεγονός που απαιτεί την διεξαγωγή συζητήσεων τόσο σε διμερές όσο και σε πολυμερές επίπεδο. β) Το μέλλον των μέσων συγκέντρωσης ψαριών, των οποίων η χρήση αμφισβητείται όλο και περισσότερο λόγω της ευαισθησίας των ιχθυδίων στα εν λόγω μέσα.
- Βαλτική (τρίτο εργαστήριο/τρίτο τρίμηνο «ενδεχομένως»):

Η περιφερειακή διάσταση της Βαλτικής είναι προφανής, γεγονός που επέτρεψε την διεξαγωγή καρποφόρων συζητήσεων κατά το παρελθόν. Ένα νέο εργαστήριο θα έπρεπε να επικεντρωθεί στον καθορισμό μιας μεσοπρόθεσμης και μακροπρόθεσμης στρατηγικής εκμετάλλευσης του μπακαλιάρου *gadus morhua* λαμβάνοντας υπόψη την προληπτική προσέγγιση και την διατύπωσή της στο «πρόγραμμα δράσης Βαλτική 21». Από τις εργασίες αυτές θα μπορούσε να προκύψει απόφαση της επιτροπής αλιείας της Βαλτικής σχετικά με τα εξής σημεία:

- βελτίωση της επιλεκτικότητας των αλιευτικών εργαλείων για την καλύτερη προστασία των μικρών ιχθυδίων μπακαλιάρων *gadus morhua*, θέμα που παραμένει ανοικτό,
- μεσοπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη διαχείριση των αποθεμάτων ρέγγας και σαρδελόρεγγας,
- εναρμόνιση τεχνικών μέτρων στη Βαλτική με τις ισχύουσες διατάξεις από το 2000 στη Βόρεια Θάλασσα και με ό,τι προβλέπεται για τη ζώνη Skagerrak-Kattegat.

2. Παράταση και προσαρμογή προηγούμενων εργαστηρίων

- Μπακαλιάρος *merluccius merluccius* (δεύτερο τρίμηνο)

Το εργαστήριο αυτό αποτελεί συνέχεια δυο συσκέψεων του εργαστηρίου «βενθοπελαγική αλιεία της Κελτικής Θάλασσας». Από τις συσκέψεις αυτές φάνηκε ο ρόλος του μπακαλιάρου *merluccius merluccius*, είδους που αποτελεί τη βάση του εν λόγω τύπου αλιείας καθώς και τις γενικές ανησυχίες για την εξέλιξη του πόρου αυτού. Το σχετικό απόθεμα καλύπτει μια σαφώς ευρύτερη ζώνη από εκείνη της Κελτικής Θάλασσας (από τον Γασκωνικό κόλπο έως τη δυτική Σκωτία). Η αλιεία ιχθυδίων στον Γασκωνικό κόλπο διαδραματίζει βασικό ρόλο στην εξέλιξη του αποθέματος. Στο πλαίσιο αυτό, αντί να οργανωθεί μια τρίτη σύσκεψη του εργαστηρίου βενθοπελαγικής αλιείας της Κελτικής Θάλασσας, θεωρήθηκε προτιμότερο να διεξαχθεί ένα

εργαστήριο γεωγραφικά διευρυμένο για να καλύψει όλους τους σχετικούς τύπους αλιείας, το οποίο να περιορίζεται μόνον στον μπακαλιάρο *merluccius merluccius*.

- Πλατύψαρα (τρίτο τρίμηνο, Σεπτέμβριος, «ενδεχομένως»).

Ο επιδιωκόμενος στόχος είναι αυτή τη φορά να διευρυνθεί η καλυπτόμενη ζώνη με βάση τις δυο προηγούμενες συσκέψεις του εργαστηρίου «πλατύψαρα της Βόρειας Θάλασσας» προκειμένου να ληφθεί υπόψη το σύνολο των τύπων αλιείας πλατύψαρων που είναι σημαντικοί για τους ειδικευμένους στολίσκους που δραστηριοποιούνται στη Βόρεια Θάλασσα και οι οποίοι, επί μια ορισμένη περίοδο του έτους, αλιεύουν άλλα αποθέματα (Μάγχη, Κελτική Θάλασσα, Θάλασσα της Ιρλανδίας, Γασκωνικός κόλπος).

3. Νέα εργαστήρια για ορισμένους τύπους αλιείας

- Βενθοπελαγικοί τύποι αλιείας Βόρειας Θάλασσας και Δυτικής Σκωτίας (Οκτώβριος 2000)
- Πελαγικοί τύποι αλιείας της Μεσογείου (σχετικά με ένα είδος ή ομάδα ειδών που πρόκειται να καθοριστούν).

B. Ενδεικτικό πρόγραμμα 2001

Συνέχιση προηγούμενων εργαστηρίων

Επανάληψη εργαστηρίων που δεν πραγματοποιήθηκαν το 2000

- Μικρά πελαγικά είδη της περιοχής του Βορειοανατολικού Ατλαντικού
- Βαλτική, εφόσον δεν πραγματοποιηθεί σύσκεψη το 2000

Συνέχιση εργαστηρίων που πραγματοποιήθηκαν το 2000

- Τονοειδή τροπικών
- Μικρά πελαγικά είδη της περιοχής III (διεύρυνση των συσκέψεων «σαρδέλες Ιβηρικής Ατλαντικού» για την κάλυψη άλλων ειδών και, ενδεχομένως, για τον Γασκωνικό κόλπο)

Νέα εργαστήρια

- Τύποι αλιείας της Μάγχης
- Βενθοπελαγικοί τύποι αλιείας της Μεσογείου (για είδη που πρόκειται να καθοριστούν)

Γ. Εξέλιξη της οργάνωσης των συσκέψεων

1. Θεματική

Τα έγγραφα σχετικά με τα συζητούμενα θέματα θα διατηρηθούν. Θα δοθεί ιδιαίτερη προσοχή:

- στους ελέγχους προκειμένου να υπάρξει πλήρης εκμετάλλευση της παρουσίας των επαγγελματιών του κλάδου και των εμπειρογνομόνων των εθνικών διοικήσεων και προκειμένου να αυξηθεί η συνέργεια με το σχέδιο δράσης σχετικά με τον έλεγχο,
- στα «υλοποιήσιμα και ελέγξιμα» μέτρα διαχείρισης τύπων αλιείας που αφορούν πολλά είδη και περιορισμού των απορρίψεων στη θάλασσα,
- στην προληπτική προσέγγιση και στις πολιτικές πολυετούς διαχείρισης,
- στις συνέργειες μεταξύ της διαχείρισης των πόρων και της διαχείρισης της αγοράς.

2. Οργάνωση

Οι προηγούμενες λεπτομέρειες εφαρμογής αποδείχθηκαν ικανοποιητικές θα διατηρηθούν. Το χρονοδιάγραμμα των εργασιών που καθορίζει τις ακριβείς ημερομηνίες θα καταρτιστεί πριν το τέλος του 1999 σε συνδυασμό με το πρόγραμμα εργασίας της Συμβουλευτικής Επιτροπής. Η διάρκεια των εργασιών θα ανέρχεται σε δυο ημέρες με έναρξη το απόγευμα της πρώτης ημέρας και λήξη στο τέλος του πρωινού της δεύτερης ημέρας. Συντομότερες συσκέψεις θα μπορούσαν να αποδειχθούν επαρκείς (π.χ.: τονοειδή των τροπικών). Η Επιτροπή θα αναλάβει να αναθέσει την σύνταξη συνθετικών και παιδαγωγικών εγγράφων που θα διανεμηθούν στους συμμετέχοντες, ει δυνατόν πριν από τις συσκέψεις.

Η Επιτροπή επιθυμεί να της διαβιβάσουν τα κράτη μέλη υποδείξεις ως προς την οργάνωση των προγραμματιζόμενων εργασιών και να την βοηθήσουν να εξεύρει εύκολα συμμετέχοντες ικανούς να αναβαθμίσουν τις συσκέψεις με εγγυημένη τη συμμετοχή τους σ'αυτές. Θα πρέπει να υπάρξει μεγαλύτερη εξασφάλιση της παρουσίας εμπειρογνομόνων, ιδίως σε θέματα αλιευτικής οικονομίας. Οι συζητήσεις, αν και άτυπες, θα πρέπει να έχουν ως επόμενο στάδιο ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη συνέχεια που θα μπορούσε να δοθεί στις συζητήσεις που αναπτύχθηκαν κατά τα προηγούμενα εργαστήρια.

3. Τρίτο μέρος: τα περιφερειακά εργαστήρια αλιείας στο πλαίσιο του συνολικού διαλόγου

Υπάρχουν πολλές μορφές διαλόγου μεταξύ των διοικήσεων και του κλάδου για τη βελτίωση της διαχείρισης των δραστηριοτήτων της αλιείας και της αγοράς. Μεταξύ των πρωτοβουλιών που υιοθέτησε η Επιτροπή, πρώτο βήμα μόνιμων συζητήσεων αποτελεί βεβαίως η Συμβουλευτική Επιτροπή Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας. Ωστόσο, υπάρχουν και άλλα βήματα που προσεπιτίθενται στο ανωτέρω, ανάλογα με τις περιστάσεις ή τις ιδιαίτερες ανάγκες. Τα βήματα αυτά συζητήσεων είναι περιστασιακού, όπως είναι οι περιφερειακές συσκέψεις για την ΚΑΛΠ μετά το 2002 ή ιδιαίτερου τύπου, όπως το σχέδιο δράσης για τον έλεγχο, ή, τέλος, τα βήματα που συνδέονται με κανονιστικές διατάξεις που αποσκοπούν στην ανταλλαγή εμπειρίας μεταξύ των επαγγελματιών του κλάδου, όπως οι διαπεριφερειακές ή θεματικές συσκέψεις της πρωτοβουλίας PESCO. Τα βήματα αυτά, στα οποία εντάσσονται τα περιφερειακά εργαστήρια αλιείας, οφείλονται σε πρωτοβουλίες της Επιτροπής και βελτιώνουν τον διάλογο με τους υπεισερχόμενους στην ΚΑΛΠ φορείς.

Εκτός από τις κοινοτικές αυτές πρωτοβουλίες, άλλα βήματα¹³ δημιουργήθηκαν από μη κυβερνητικές οργανώσεις. Πρόκειται για πρωτοβουλίες επαγγελματικών ή περιφερειακών οργανώσεων οι οποίες, αντιμετωπίζοντας μια ιδιαίτερη ανάγκη διαλόγου για θέματα περισσότερο τοπικού ενδιαφέροντος, οργανώνουν στρογγυλές τράπεζες για τα πλέον ευαίσθητα θέματα της ΚΑΛΠ, και ιδίως για θέματα πρόσβασης στους πόρους και στις αγορές.

Οι πρωτοβουλίες αυτές είναι εξαιρετες δεδομένου ότι φέρνουν τους πολίτες κοντά στην ΚΑΛΠ, στους επαγγελματίες του κλάδου και στα συνεταιριστικά κινήματα επιστημόνων. Μπορούν να ενθαρρυνθούν στο μέτρο που επιτρέπουν τη διευθέτηση σημαντικών τοπικών προβλημάτων εφόσον τηρούν την διαδικασία λήψης αποφάσεων. Οι υπηρεσίες της Γενικής Διεύθυνσης Αλιείας συμμετείχαν εξάλλου σε πολλές από τις συσκέψεις αυτές. Ο μεγάλος αριθμός των πρωτοβουλιών του τύπου αυτού μπορεί επίσης να δημιουργήσει προβλήματα, δεδομένου ότι κινητοποιούν γενικά τους ίδιους συμμετέχοντες για θέματα που μπορούν να επαναλαμβάνονται και να προκαλέσουν έτσι μια ορισμένη κόπωση.

Η Επιτροπή επιθυμεί να πληροφορηθεί και επιπλέον να ενθαρρύνει τις πρωτοβουλίες αυτές, αλλά τόσο οι ενδεχόμενες συμμετοχές των υπαλλήλων της, ως παρατηρητών ή συμμετεχόντων, όσο και η ενδεχόμενη χρηματοδοτική ενίσχυση δεν μπορεί να είναι παρά μόνο επιλεκτική, λαμβανομένων υπόψη των ορίων που προβλέπονται από τους κανονισμούς, των περιορισμένων μέσων από πλευράς προσωπικού και του διαθέσιμου προϋπολογισμού. Εξάλλου, θα πρέπει να υπάρξει μέριμνα ώστε κάθε συμμετοχή στη συζήτηση ή κάθε κοινοτική χρηματοδοτική στήριξη σε μια τέτοια πρωτοβουλία να πραγματοποιείται με τη βεβαιότητα ότι αυτή αφορά πράγματι το σύνολο των δικαιούχων.

Επίσης, φαίνεται σήμερα χρήσιμο να μελετηθούν όλες οι πρωτοβουλίες που προάγουν τον διάλογο με τους υπεισερχόμενους στην ΚΑΛΠ φορείς. Η Επιτροπή, από την πλευρά της, επιθυμεί να συμβάλλει στη μελέτη αυτή στο πλαίσιο του γενικότερου προβληματισμού της σχετικά με την ΚΑΛΠ μετά το 2002.

Με τον ανωτέρω προβληματισμό αναμένεται να αντληθούν τα πρώτα διδάγματα από την πραγμάτωση της μεταρρύθμισης της Συμβουλευτικής Επιτροπής, μετά από ένα ή δύο έτη εμπειρίας, από τη διεξαγωγή των περιφερειακών εργαστηρίων αλιείας που έχουν εξαγγελθεί για την περίοδο 2000/2001, από τα πρώτα αποτελέσματα των ενεργειών συντονισμού, μεταξύ εθνικών διοικήσεων και Επιτροπής, του σχεδίου δράσης ελέγχου, από τις αναλύσεις των δυνατοτήτων θέσης σε εφαρμογή, σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη, μέτρων κλεισίματος/ανοίγματος σε πραγματικό χρόνο ευαίσθητων αλιευτικών πεδίων και από την πρόοδο που σημείωσαν οι επαγγελματίες του κλάδου ως προς τον καθορισμό κανόνων που διευκολύνουν τη συμβίωση στους τόπους διεξαγωγής της αλιείας.

¹³ Παραδείγματος χάρη, η Διάσκεψη της Βόρειας Θάλασσας, οι γεωγραφικές επιτροπές της Διάσκεψης των Περιφερειών Θαλάσσιων Περιοχών (CRPM), το Greenwich Forum, η Ένωση Αλιέων της Βαλτικής, κλπ.